

Utorok 10. týždňa

Mt 5,13-16

Sol' zeme a svetlo sveta

Povzbudiť ľudí, aby sa svojim kresťanským životom stávali soľou zeme a svetlom sveta

Chutí vám teplá malinovka najmä v horúcich dňoch? A chutí vám chladná polievka z chladničky? A studené párky? Ide tu iste o reakciu chuťových pohárikov. Vieme však, že všetko má byť také, aby chutilo ľuďom. Zažili ste už večer, keď nebol elektrický prúd a nesvietilo svetlo? Vtedy malá svieca osvetlí celú miestnosť.

Ježiš v evanjeliu hovorí: „***Vy ste soľ zeme. Vy ste svetlo sveta***“ (Mt 5,13-14).

Malá skupinka učeníkov, Ježišova Cirkev majú byť soľou zeme. Podľa toho možno zem porovnať s nepoužiteľným jedlom. Keď sa na vec pozeráme iba z kvantitatívneho hľadiska, bude vždy pomer medzi Kristovými nasledovníkmi a svetom podobný pomeru medzi zrnkami soli a jedlom. Kresťan je stále povolávaný soliť svoje okolie ako jedlo. Byť soľou je dôležité povolanie. Kto ho chce plniť, musí vedieť aj o obeti, ktorá je s tým spojená. Ak má totiž soľ splniť svoju úlohu, musí sa pritom rozpustiť. Soľ slúži vždy tak, že odovzdáva všetko, čo v nej je. Soľ, ktorá sa neodovzdáva, ktorá zostáva iba v soľničke, stráca svoju schopnosť soliť a nemôže ju už ničím nadobudnúť. Tak patria žijúci kresťania doprostred sveta. Rovnako, ako sa soľ rozpúšťa v službe, aj svetlo sa míňa, keď svieti. Svetlo nemá byť postavené pod mericu. Ako je úlohou svetla svietiť, tak je najsvätejšou povinnosťou kresťanov dokazovať lásku a opravdivý život v Kristovi.

Učeník má jedinou úlohu, nechať svetelnému lúču tohto svetla voľnú dráhu, nestáť svetlu v ceste, ako prekážka. Svetelná sila učeníkov Ježiša spočíva v tom, že oni presvecujú svet svojím konaním. K obrazu o soli a svetle pridal Ježiš ešte tretí obraz o meste na vrchu. Myslí toto: vy učenici nemôžete zostať na tomto svete skrytí. Vidia vás. Všímajú si vás. Ako nemožno prejsť okolo Jeruzalema a nevšimnúť si toto mesto na vrchu, rovnako sa jednoducho nedá ignorovať ani skutočnosť Ježišovej Cirkvi na zemi. Je proste tu. A svet sa ňou musí zaoberať, či sa mu to páči, alebo nie.

Kresťan má žiť podľa Kristovho príkladu. Ľudia nás vidia, poznajú, skúmajú. Nemôžeme žiť pohodlne ako sa nám páči, ale ako sa patrí. Svet čaká od nás príklad. Svieca sa nezapaľuje, aby z toho sama mala osoh, ale aby

dookola svietila. Každý z nás je sviecou, ktorá má svetlo od Ježiša Krista, ktorý je svetlom sveta (*porov. Jn 8,12*). Je potrebné toto svetlo dávať ďalej, roznášať ho medzi blízkych. Soľ je na to, aby dodala chuť jedlu. Môžeme povedať, že každý z nás je aj soľou a máme osoliť tento náš svet. Život sme nedostali na to, aby sme ho premrhali. Rozum sme nedostali preto, aby sme spohodlneli, ale aby sme sa vzdelávali a pomáhali iným. Majetok sme nedostali preto, aby sme získali moc, ale aby sme sa starali o chudobných a núdznych. Hovoriť o potrebe blízkych vieme veľa. Ale reč nie je taká výrečná a presvedčivá, ako skutky. Ak lampa nesvieti, načo je? Iba prekáža a nakoniec skončí v odpade. Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca.

Pamätáte na rozprávku „Soľ nad zlato“? Ľudia si v nej žili pokojne až do dňa, keď jedna z dcér povedala kráľovi, že ho má rada ako soľ. Kráľ ju vyhnal zo svojho kráľovstva a soľ sa v celom kráľovstve zmenila na kamene. Život ľudí bez soli bol veľmi ťažký. Všetko jedlo, ktoré navarili bez soli, im nechutilo a veľmi sa trápili. Keď však po návrate kráľovej dcéry mali znova soľ, mohli spokojne žiť.

Buďme aj my skutočnou soľou tohto sveta. Buďme skutočným svetlom sveta. Len vtedy budeme môcť dať svetu kresťanskú príchuť a osvietiť ho Kristovým svetlom.

Prosme si stále, aj pri tejto svätej omši o silu, aby sa nám to darilo.

Amen.